

Sławomir Szymała, duży Sławku,

Wielki to dla mnie honor, że upoważniony zostałem do wygłoszenia laudacji dotyczącej osiągnięć sportowych Sławomira Szymała. Przedstawienie dokonań sportowca wyczynowego, będącego w pełni sił i prezentującego najwyższy poziom sportowy, w tak bliskiej mi dyscyplinie sportowej jak piłka ręczna, sprawia szczególną satysfakcję.

Sławomir Szymała urodził się 2 października 1978 roku w Strzelcach Opolskich w bardzo usportowionej rodzinie. Wszyscy jego najbliżsi uprawiali piłkę ręczną, a wuj Andrzej Miętus, jako bramkarz w 1982 roku z reprezentacją Polski wywalczył w RFN brązowy medal Mistrzostw Świata.

Przygodę z piłką ręczną Sławek rozpoczął mając 11 lat. W kolejnych latach rozwijając swój talent kwalifikował się do reprezentacji Polski w kategorii juniorów i młodzieżowej. W reprezentacji seniorów zadebiutował 19 sierpnia 1998 roku w zwycięskim meczu z Litwą. Od tego okresu rozpoczyna pasmo sukcesów na pozycji bramkarza. Te najbardziej znaczące sukcesy zespołowe to srebrny medal Mistrzostw Świata w 2007 roku w Niemczech, brązowy medal na Mistrzostwach Świata w Chorwacji w 2009 roku, zdobycie Super Pucharu Świata w 2007 roku, wywalczenie V miejsca na Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie (2008 r.).

Sławek Szymała zanotował liczne wyróżnienia indywidualne, z których najbardziej wymowne to: uznanie go w 2009 roku przez Międzynarodową Federację Piłki Ręcznej za najlepszego piłkarza ręcznego na świecie oraz wybór na Mistrzostwach Europy w Austrii (2010 r.) do drużyny gwiazd. W 2010 roku zajął VI miejsce w Plebiscycie Przeglądu Sportowego i Telewizji Polskiej na najlepszego polskiego sportowca.

W reprezentacji seniorów wystąpił w 212 meczach, zawsze stanowiąc silne ogniwo zespołu. Autorytet zawodniczy i cechy osobowe z pewnością zaważyły nad decyzją zespołu reprezentacyjnego, który 4 lata temu powierzył mu zaszczytną funkcję kapitana.